

لازم است و اگر سهوا از خلق پائین شود هیچ چیز نیست که بیان
مکروهات نکند هست سر کشیدن که در آن مشک باشد
یا صبر باشد و دست بازی کردن و بوسه گرفتن زنان و خون بیرن
آوردن که باعث ضعف شود مثل فصد و جماعت و بجمام رفتن
که موجب ضعف باشد و بوسیدن گلهما خصوصا گرس اما بوسیدن
عطر مستحب و تحفه صائم است و حفته کردن از چیز خشک و خشکی
وزن را در آب نشستن و پارچه را تر کرده بر بدن نهادن اما خود
بدن را تر کردن آب هیچ منافعه ندارد و کلام بهبوده گفتن و
خواندن شعر اگر چه حق باشد و چکانیدن دوائی در گوش بینی
که در خلق زود در بیان **مستحبات** بسیار خواندن قرآن
و دعا و تسبیح و استغفار و صدقه و روزه و اظفار کتانیدن منقار
و سحر خوردن اگر چه یک جرعه آب باشد یا بگرم و بشیر و خرما افطار
کردن و بر افطار نماز مغرب را مقدم داشتن افضل است
آنکه دیگران انتظار کشند یا آنکه سنگی و تشنگی بر او غالب باشد که مانع
حضور قلب باشد در نماز که درین دو صورت افطار را مقدم دانستن
بهتر است و در شب اول ماه رمضان پیش زن رفتن مستحب است
و مسواک کردن بچوب خشک و در چوب تراخلاف است احتیاط

در بیان مکروهات روزه

در بیان مستحبات روزه

بهتر است کسر بیان شهرانظر و نماز شهرانظر روزه معتبر
 است در وجوب روزه بلوغ و عقل پس صبحی و مجنون و بهوش است
 روزه واجب نیست و از حیض و نفاس پاک بودن و در سفر بودن
 که موجب قصر است اما کثیر السفر یا آنکه سفرش حرام باشد بر
 ایشان روزه گرفتن واجب است اما بر کافر روزه واجب
 است اگر صحیح نیست و صحت بدن بدون از مرض پس اگر
 مریض بماند کند که روزه مفطر خواهد بود یا از گفته طبیب حاذق
 که از وطن بیخ حاصل شود روزه گرفتن درین هر دو صورت جایز
 نیست مسئله در صحت روز نیز این شرائط معتبر اند الا بلوغ
 پس بر طفل روزه واجب نیست اگر چه طاقت روزه داشته باشد
 لکن سنت است که او را عادت دهند بر روزه در سن هفت
 سالگی و سخت گیرند با و در نه سالگی و روزه ایشان شرعاً درست
 باشد و نیت سنت کنند مسئله نیت شرط است در روزه
 واجب و سنت در غیر ماه رمضان تعیین قسم روزه بکنند یعنی
 این روزه قضا یا نذر یا کفاره و غیره و وقت نیت از اول
 شب تا صبح است در ماه رمضان و نذر معین پس اگر عمدتاً
 نیک کند تا اینکه صبح صادق هویدا شود روزه اش باطل است

در بیان شهرانظر روزه

و اگر فراموش کند یا آنکه نداند که قوا ماه رمضان خواهد بود و پیش از
 زوال بیاواید همان وقت نیت کند و وقتش تا زوال است و اگر
 بعد زوال نیت بکند روزه اش باطل و قضا لازم و اما روزه
 غیر معتبر است مانند روزه قضا و نذر مطلق و روزه سنت وقت نیت
 آن از اول شب است تا بزوال و بعضی گفته اند که نیت روزه
 سنت تا آخر روز جایز است و یک نیت در اول ماه رمضان برای
 جمیع روزه ها کافی است و اگر برپایه هر روزه نیت جداگانه
 بهتر است و جایز نیست روزه یوم الشک بنیت ماه رمضان
 سنت است بنیت شعبان پس اگر نیابت شود که ماه رمضان
 بوده و آن محسوب خواهد شد و اگر بنیت ماه رمضان روزه گرفت
 و بعد معلوم شد که ماه رمضان بوده روزه اش باطل و قضا پیش
 لازم و اگر علم ماه رمضان پیش از زوال شود و چیزی نخورده یا
 نیت را بگذراند و اگر بعد زوال معلوم شد و چیزی نخورده است
 اسساک کند و قضایش واجب است و روزه بر چهار قسم است
 مستحب و مکروه و حرام و واجب اما مستحب پس بعضی از آنها
 در محل خود ذکر کرده شد و بعضی از آنها انشاء الله خواهد آمد لکن مکروه
 چهار اند اول صوم عفو برپایه کسیکه از گرفتن روزه چنان منصف

عارض شود که از خواندن دعائی عرفه عاجز شود و در صوم یوم الشک
 بنیت ترویج صوم روزه سنت و سفر سوای شهر و روزه که در مدینه باشد و بر
 حاجت روزه بگیرد چهارم صوم مهان بدون اذن میسر بان هرگاه روزه
 سنتی باشد همچنین روزه دل بغیر اذن والد و همچنین صوم سنتی هرگاه که در خوش
 کرده باشد اما حرام پس نه روزه اند صوم عیدین و صوم ایام تشرف
 کسی که در آن یازدهم روز و دوازدهم روز و سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و شانزدهم و هجدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و دو
 و صوم صمت و صوم وصال غنی و روز روزه بگیرد و غیر اقطاع و صوم روزه
 هرگاه شوهرش مانع باشد همچنین روزه بنده بغیر اذن مالک و صوم واجب
 در سفر سوای مستثنیات لکن صوم واجب پیش قسم اند صوم شهر رمضان
 و صوم بدل بدی صوم نذر و آنچه که معنیش باشد مثل عهد و قسم صوم احکام
 و صوم قضائے واجب فائده چند مسأله حکم آن ضمناً از کلام سابق
 معلوم میشود لکن چونکه آنها را علما علیهم السلام ذکر کرده اند لذا اتباعاً و تاسیلاً هم بنده
 هم ذکر می نمایم اول پیر و پیرزن و قبله از روزه گرفتن مطلقاً عاجز باشد
 یا روزه بر آنها شاق باشد افطار کردن ایشان بالاجماع جائز است و صورت
 اخیر بدست از گندم تصدق میکنند و صاحب عطاش از آب سیر میشوند
 و بر مساک صبر نمی توان کرد افطار روزه بر او واجب است و هرگاه
 مرضش مانع شود قضائی کند و تصدق میدهد و کسیکه او را اتفاق در روزه

تشنگی شاق رود و آب میتوان خورد اما کن بقدر سدر رقیق اکثفا باید کرد
 و بعد از آن قضا سے آن صوم نماید سوم زن حامله که قریباً لوجع باشد
 هرگاه ظن بهم رساند که روزه بخوردش یا بچنین ضرر میرساند افطاری تواند کرد
 و همچنین زنی که بطفل شیر می دهد بخوانه مادر باشد یا اجیره یا تبرع نظیر
 اینکه زن دیگر بدین نشود که کار سازی طفل نماید و صوم بطفل ضرر رساند
 افطار میتواند کرد مصلی هرگاه مریض در انشای روز قادر شود
 اساک برایش سخت است و اگر قبل از زوال مرض زائل
 شده باشد و بر روزه قادر شود و چیرے هم نخورده باشد درین
 صورت روزه بر او واجب است و همچنین شخصی اگر بعد از زوال
 سفر کند روزه را با تمام رساند و اگر از شب قصد سفر داشته باشد و
 قبل از زوال سفر کند و قلیکه بحد ترخص برسد روزه را افطار کند و سفر
 سفر و بیان حد ترخص در کتاب الصلوة مشرفاً ذکر نموده ام
آداب ماه رمضان در لغت رمضان سنگ گرم
 گویند که از حرارت آفتاب تا بیده باشد در رمضان یعنی شدت حرارت
 است و مصادق بود این ماه بشدت حرارت گریا صاحب
 وسائل هم نوشته که ساعد با سناد خود از حضرت امام جعفر صادق
 روایت کرده که من بخیر است آنحضرت حاضر بودم مع هفت نفر

دیگر پس فکر رمضان را کردم فرمود که می گویند که اینست رمضان و
 رفت رمضان و آمد رمضان تحقیق که رمضان آسمی است از اسماء
 الکی که در آن ایاب و ذباب نمی شود چیز کمی آید و می رود فانی و زانیل
 می باشد لکن می باید که بگویند شهر رمضان یا ماه رمضان و این ماه است
 که قرآن درین ماه نازل شد چنانکه حق تعالی می فرماید شَهْرُ
 رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ لَكُنْ وَكَيْفِيَّةِ نَزُولِ
 اختلاف است آنچه مفسرین ذکر کرده اند اینست که رجب است و سه سال یا در ایام
 نازل شده پس نزولش در ماه رمضان باین معنی است که ابتدا نزول در ماه
 رمضان است یا اینکه تکمیل نزولش در ماه رمضان واقع شده و از
 روایت حفص بن غیاث چنان واضح می شود که قرآن همگی در ماه
 رمضان در بیت المعمور نازل شد و بعد از آن بدفعات در مدت رجب
 سال فرود آمد و در تهنیت از امام جعفر صادق علیه السلام
 منقول است که تورات و انجیل و زبور هم در این ماه نازل شد
 علامه محلی در نوشته در روایتی آمده که شب ششم این ماه صحف
 ابراهیم علیه السلام نازل شد و روایت دیگر شب ششم این ماه تورات
 فرود آمد و انجیل در شب سیزدهم و زبور در شب هجدهم و قرآن در شب
 بیست و چهارم که بیان روایت هلال سنت است

طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و سید ابن
 طاووس روایت کرده که هر گاه مشاهده کنی هلال ماه رمضان را پس بگو
 انچه روایت کرده محمد بن احنفیه در از جناب ابیر المؤمنین علیه السلام فرمود و گفت که جناب
 رسول خدا روایت هلال ماه رمضان می فرمودند و بقبله می شدند
 و این دعای خوانند **اللَّهُمَّ اهْدِكْ عَلَيْنَا يَا لَأَمْنٍ وَالْإِيمَانِ
 وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ الْعَافِيَةَ الْمَجْلَّةَ وَدِفَاعِ الْأَنْفُسِ
 وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّوْمَةِ وَالصِّيَامِ
 وَالْقِيَامِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَيْنَا شَهْرَ
 رَمَضَانَ وَسَلِّمْ عَلَيْنَا فِيهِ حَتَّى نَقِضَ عَنْهُ شَهْرَ رَمَضَانَ
 وَقَدْ عَفَوْتَ عَنَّا وَغَفَرْتَ لَنَا وَرَحِمْتَنا وَكَلِمَةُ**
 هم در کافی این دعا را نقل نموده و نیز در اقبال آورده که چون
 رویت هلال شهر رمضان کنی این دعا بخوان که از جناب صادق
 منقول است **اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ وَقَدْ
 افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ
 هَدَى النَّاسَ وَبَيَّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانَ
 اللَّهُمَّ اعْنَا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقْبَلْهُ مِنَّا وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا
 وَتَسَلِّمْ عَلَيْنَا فِي يَوْمِكَ وَعَافِيَةِ لِيْلِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدْ يَدْرُ**

یا ترجمان یا ترجمان و نیز در کتاب مذکور آورده و گفته که ما پسند خود
 روایت کردیم و آن سند میرسد بسوی ابی المفضل محمد بن عبدالمطلب
 الشیبانی رحمه الله از خبر ثالث کتاب المالی ا و با سناد او بسوی
 مفضل بن یسار از جناب صادق و او از آبا س کے کرام خود علیهم
 السلام فرمود وقتیکہ جناب امیرالمومنین علی بن ابی طالب در کوفہ
 تشریف فرما بودند مردمان ہمراہ آنحضرت می شدند پس چون ^{بلال}
 شہر رمضان را ملاحظہ می فرمودند این دعا می خوانند **اللّٰهُمَّ**
اٰهِنَا عَلَيْنَا يَا اٰلَا مِْنْ وَاٰلِ اِيْمَانٍ وَاالسَّلَامَةِ وَاالسَّلَامِ
وَالصِّحَّةِ مِنَ السَّقَمِ وَاالفِرَاحِ مِنَ طَاعَتِكَ مِنَ
السُّغْلِ وَاكْفِنَا بِالْقَلِيْلِ مِنَ التَّوْمِ يَا رَحِيْمٌ وَاذِي
 در کتاب مذکور آورده کہ مروی است از جناب امام موسی کاظم
 کہ ہر گاہ بینی بلال ماہ رمضان را پس بگو **اللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ**
شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ
وَقِيَامَهُ فَاغْنِنَا عَنْ صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا
وَسَلِّتْنَا فِيْهِ وَسَلِّمْ لَنَا فِي لَيْلِيْكَ مِنْكَ وَعَافِيَةً
لَانَكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدْ يَرِيْكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ
 و نیز در کتاب مذکور آورده کہ ذکر نمودہ ابن بابویہ در کتاب

من لا یخفیہ الفقیہ کہ فرمود جناب صادق ۲ ہر گاہ مشاہدہ کنی
 ہلال ماہ رمضان پس اشارہ بکن بسوی آن ولاکن رو قبلیہ
 شود و ہتھائے خود را بر وار بسوی اللہ عزوجل و خطاب کن
 ہلال و کورنی و سرک اللہ رب العالمین اللہم
 اہلہ علینا یا اامن و الایمان والسلامۃ الاملہ
 و المسارعة الی ما تحب و ترضی اللہم بارک لنا
 فی شہرتنا ہذا و ابررنا خیرہ و عونہ و اصرہ
 عتاضہ و ثمرہ و بلائہ و فتنہ علامہ
 و مختلف آورده کہ خواندن این دعا در وقت رویت ہلال ماہ
 رمضان مستحب است و ابن ابی عمیر ہم واجب دانستہ اند
 الحمد للہ الذی خلقنی و خلقک و قدومنا الیک
 و جعلک موافقیت للتائب اللہم اہلہ علینا ہذا
 مبارک اللہم ادخلہ علینا بالسلامۃ و الاملہ
 و الیقین و الایمان و البر و التقوی و التوکیف
 لِمَا تحب و ترضی و دعائے صحیفہ ادعیہ دیگر رویت ہلال
 در فصل اول از باب پنجم گذشت و کفایت اند کہ نزد رویت
 ہلال این ماہ باید نظر نمود بقرآن یا یا اہل علم یا ہمشیر یا بعیال

صاحب منہاج و دیگران نوشته که غسل در شب اول این
 ماه سنت است مروی است کہ ہر کس در شب اول این ماہ در نہر
 جاری غسل کند و سی کف آب بر سر ریزد تا سال دیگر با طہارت
 معنوی باشد و خارش بدن در آگنہ الح و نرسد و در روایت دیگر
 وارد است کہ ہر کس در شب اول غسل کند چہن با شد ہر چند کہ
 در غیر نہر جاری غسل کند و سی کف آب بر سر ریزد و جماع کردن
 در شب اول این ماہ با زن حلال خود مستحب است و در
 شب اول ماہا کراہت دارد و علامہ مجلسی
 آورده کہ منقول است چون ماہ رمضان داخل می شد حضرت
 صادق ہمزمان خورد و وصیت می فرمود کہ اہتمام کنید و سعی نماید درین
 ماہ در عبادت کہ درین ماہ روزی قسمت میشود و اجل ہا و عمر ہا نوشتہ
 می شود و جان درین ماہ مقدر و معین میشوند و درین ماہ شبی است
 کہ بہتر از ہزار ماہ است و از حضرت امیرالمؤمنین
 منقول است کہ ہر شب ماہ رمضان با استغفار و دعا بدرستی کہ
 وقع میکند بپارا از شما و استغفار محومی کند گناہان شمارا در بارت
 حضرت امام حسین علیہ السلام در شب اول ماہ سنت است و از
 حضرت صادق ہمزمان منقول است کہ ہر کہ در شب اول ماہ رمضان شبان

یا شبِ آخر زیارت آنحضرت بکنند گناہان از او بریزد مانند برگ از
 درختان و از گناہ بیرون آید مانند روزیکہ از مادر متولد شدہ ولولہ
 حج و عمرہ خدا اور اعطا کند و سیدنا ابن طاووس روایت کیا اقبال
 از حضرت امام موسی کاظم آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در وقت داخل شدن
 ماہ رمضان دو رکعت نماز بخواند در رکعت اول فاتحہ الکتاب
 و سورہ انعام نما یک مرتبہ دو رکعت دوم ہر چہ را کہ خواهد وضع
 کند خدائے تعالیٰ از وہی آنسال را و تا سال دیگر حفظ
 خدائے تعالیٰ یا شد و علامہ مجلسی فرمودہ کہ از حضرت
 صادق منقول است کہ ہر کہ در شب اول ماہ مبارک دو رکعت نماز
 بجا آورد در ہر رکعت بعد از حمد سورہ انعام بخواند و سوال کند کہ حق تعالیٰ
 از و کفایت شرور بکند خدا اور کفایت می کند از آنچه می ترسد در
 ماہ و حفظ کند اور از آنچه می ترسد از بیماری سے باور و ہا و ترسہا
 و این نماز را ششہ میتوان کرد و سورہ را از روئے قرآن می توان
 خواند **عائے کہ** حضرت امام زین العابدین ہر گاہ داخل
 می شد ماہ رمضان می خواندند و از او عبید صمیمیہ کا ملاست ✽
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِحَمْدِهِ وَجَعَلَنَا مِنْ
أَهْلِهِ لِنَتَكُونَ لِأَحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَيَجْزِيَانَا

حياتنا

عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْحَسَنِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَيَّاَنَا بِرَبِّهِ
 وَاخْتَصَّنَا بِمِلَّةٍ وَسَبَّلَنَا فِي سَبِيلِ حَيَاتِنَا لِنَسْأَلَهَا
 بِمَنِّيهِ لِكَرِّمَاتِهِ حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ وَيَقْبَلُ بِرَضَى بِهِ
 عَنَّا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السَّبِيلِ شَهْرَ
 شَهْرٍ رَمَضَانَ شَهْرَ الصِّيَامِ وَشَهْرَ الْإِسْلَامِ وَشَهْرَ
 الظُّهُورِ وَشَهْرَ التَّوْحِيدِ وَشَهْرَ الْقِيَامِ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ
 الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
 فَأَيُّهَا فَضِيلَتُهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ
 الْحُرْمَاتِ الْمُؤَكَّدَةِ وَالْفَضَائِلِ الْمَشْهُورَةِ فَحَرِّمَ فِيهِ
 مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْظَامًا وَجَحْرَفِيهِ الْمَطَاعِمَ وَالشَّارِبَ
 الْوَامَا وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيْنَ الْأَيَّامِ يُجْرَحُ فِيهِ وَعَزَّ أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ
 وَلَا يُقْبَلَ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةَ وَاحِدَةً
 مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى لَيَالِي أَلْفِ شَهْرٍ وَسَمَّاها لَيْلَةَ الْقَدْرِ
 نَزَلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِأَذْنِ رَبِّعِيمٍ مِنْ كُلِّ
 أُمَّةٍ سَلَامٌ دَائِمٌ الْبَرَكَةُ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى مَنْ لَبَّاهُ
 مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِمْ مَعْرِفَةً فَضْلِهِ وَإِجْلَالَ حُرْمَتِهِ

ن
الصَّحْرَفَاتِ

ن
يَتَقَدَّمُ

وَالْحَفِظِ مِمَّا احْضَرْت فِيهِ وَاَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ بِكَفِّ
 الْجَوَارِحِ عَنِ مَعَاصِيكَ وَاَسْعِنَا لِحَافِيهِ بِمَا رَضِيكَ
 حَتَّى لَا نُضَعِيَ بِاَسْمَاعِنَا إِلَى لَعْنٍ وَلَا نَكُفِّرَ بِاَبْصَارِنَا
 إِلَى لَهْوٍ وَحَتَّى لَا نَبْسُطَ اَيْدِيَنَا إِلَى مَحْظُورٍ وَلَا نَعْطُرَ
 بِاَقْدَامِنَا إِلَى مَعْجُورٍ وَحَتَّى لَا تَعِيَ لُجُونُنَا اِلَّا مَا اَحَلَّكَ
 وَلَا تَنْطَلِقَ اَلْسِنَتُنَا اِلَّا بِمَا مَثَلْتَ وَلَا تَتَكَلَّفَ اِلَّا
 مَا يُدْنِي مِنِّي قَوْلِكَ وَلَا تَنْطَلِقُ اِلَّا الَّذِي يَقِي مِنِّي عِقَابَكَ
 ثُمَّ خَلِّصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنِّي يَا اَلْمُرَائِدِينَ وَسَمِعْنَا
 الْمُسِيْعِينَ لَا تُشْرِكْ فِيهِ اَحَدًا اذْوَكَ وَلَا تَبْتَعِي فِيهِ
 مُرَادًا سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ وَوَقِّفْنَا فِيهِ عَلَى
 مَوَاقِيْتِ الصَّلَاةِ الْخَيْرِ بَعْدَ وَرَدِهَا الَّتِي حَدَّثَتْ وَ
 فَرَضِيهَا الَّتِي فَرَضَتْ وَوَقَّافِيهَا الَّتِي وَوَقَّافَتْ وَاَوْقَافِيهَا
 الَّتِي وَوَقَّتْ وَاَنْزِلْنَا فِيهَا مِثْلَةَ الْمَصِيْبِيْنَ لِيَسْتَاذِلَهَا
 الْحَارِطِيْنَ لَا رُكْنَهَا الْمُؤْتَرِيْنَ لَهَا فِي اَوْقَافِهَا مَا سَتَّ
 عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ فِي رُكُوعِهَا وَ
 سُجُودِهَا وَجَمِيْعِ قَوَائِمِهَا عَلَى اَتَمِّ الظُّهُورِ وَاسْتِجْمِ
 وَاَبِيْنَ الْخُشُوعِ وَلَا يَلْفِهِ وَوَقِّفْنَا فِيهِ لِأَنْ نَصِلَ اَحْلَانَا

الشبهات

بِالْبِرِّ وَالصَّلَاةِ وَأَنْ تَعَاهَدَ جِيرَانَنَا بِالْإِضْطَالِ وَالْأَعْيُتَةِ وَأَنْ نَخْلُصَ أَمْوَالَنَا مِنَ الدِّيَعَاتِ وَلَنْ نَطْهَرَهَا بِأَخْرَاجِ الزَّكَاةِ وَأَنْ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرََنَا وَأَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا وَأَنْ نُسَآلِمَ مَنْ عَادَانَا حَاشَا مَنْ عُوِدِي فِيكَ وَكَذَلِكَ فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي لَا تَوَالِيَهُ وَالْحَرْبُ الَّذِي لَا نَصَافِيَهُ وَأَنْ تَقْرَبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَحْمَالِ الرَّأكِيَةِ بِمَا تَطْهَرُ تَابَهُ مِنَ الدُّنُوبِ وَتَعْصِمَ فِيهِ مِمَّا تَسْتَأْتِي مِنَ الْعُيُوبِ حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ إِلَّا دُونَ مَا يُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الطَّامَةِ لَكَ وَأَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ وَيَوْمِ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنْ أُمَّةٍ أَرَادَتْ أَنْ تَقْتُلَ فِيهِ فَنَأَتْهُ مِنْ مَلَائِكَةِ قَرْنَبِكُ أَوْ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ أَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ أَوْ أَحْتَضَمْتَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَهْلِنَا فِيهِ لِيَأْوِعَدَتْ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهِ مَا أَوْجَبْتَ لِأَهْلِ الْمُبَالِغَةِ فِي طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا فِي نِعْمِكَ مِنَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَنِّبْنَا الْإِلْحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ
 وَالتَّقْصِيرَ فِي تَجِيدِكَ وَالشُّكَّ فِي دِينِكَ وَالْعَمَى
 عَنْ سَبِيلِكَ وَالْإِفْغَالَ لِحُرْمَتِكَ وَالْإِنْخِدَالَ لِعُدْوَتِكَ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَإِذَا
 كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيْلِكَ شَهْرًا مَهْدًا إِذْ قَابَ
 يُعْتَقُ عَفْوُكَ أَوْ يَهَبُهَا صَفْحُكَ فَأَجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ
 تِلْكَ الرِّقَابِ وَأَجْعَلْنَا لِشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ أَهْلِ أَصْحَابِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْحَقْ ذُرُوبَنَا مَعْرِفَتًا
 هِدَايَةٍ وَأَسْئَلُكَ عَنَّا تَبَعَاتِنَا مَعَ اسْتِخْرَاجِ أَيَّامِهِ حَتَّى نَقْضَ
 عَنَّا وَقَدْ صَفَيْتَنَا قِيَمَ مِنَ الْخَطِيئَاتِ وَأَخْلَصْتَنَا
 فِيهِ مِنَ الشَّيْئَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَانْ
 مِلْنَا فِيهِ فَعَدِّ لَنَا وَلَنَا مِنْ رُغْنَاتِهِ فِقْوَمَنَا وَإِنْ اشْتَقَلَّ
 مَلِينَا عَدُوَّكَ الشَّيْطَانَ فَاسْتَقِمْ نَامِنُهُ اللَّهُمَّ اشْفَعْ
 بِعِبَادَتِنَا إِيَّاكَ وَرَبِّينَ أَوْقَاتِهِ بِطَاعَتِنَا لَكَ وَأَعْمَانِي
 نَهَارِهِ عَلَى صِيَامِيهِ وَرَبِّي لَيْلِيهِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالنَّصْرَةِ
 إِلَيْكَ وَالْحُشُوعِ لَكَ وَالذِّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ حَتَّى لَا
 يَشْهَدَ نَهَارُهُ عَلَيْنَا بِمَقْلَةٍ وَلَا لَيْلُهُ بِتَمْرِ لُحْمٍ اللَّهُمَّ

صلوات

وَجَعَلْنَا فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَلَا يَأْمُرُكَ مَا عَمَّرْتَنَا
وَجَعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ يَتُوبُونَ الْعِثْرَةَ
لَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ يَبُوءُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ
وَجِلَةٌ أَتَتْهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ وَمِنَ الَّذِينَ نَبَّيْتُ
بِسَائِرِ عَمَلِهِمْ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَاهِقُونَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ آذَانٍ وَعَلَى
كُلِّ حَالٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَأَضْعَفَ
ذَلِكَ كُلَّهُ بِأَلْأَضْعَافِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ إِنَّكَ
تَحْتَالُ لِمَا تُرِيدُ عَلَامَةٌ مَجْلِسِي حَرَّ آوَرْدَهُ كَهَيْئَةِ صَادِقٍ
مَنْقُولٍ سَتِ كَهَيْئَةِ مَا هَبَّ بَارِكٌ دَاخِلٌ مِي شَدَّ حَضْرَتِ رَسُولِ خَدَا
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مِنْ دَعَايِ خَوَانِدُمْ اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ خَلَّ
شَهْرُ رَمَضَانَ اللَّهُمَّ رَبِّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ
بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا
فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَاتِهِ وَتَقْبَلْهُ
مِنَّا وَنِزْلَ مِنْ حَضْرَتِ إِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَحَضْرَتِ إِمَامِ
مُوسَى كَاطِمٍ مَنْقُولٍ سَتِ كَهَيْئَةِ مَا هَبَّ بَارِكٌ رَمَضَانَ
إِنَّ دَعَايِ خَوَانِدُمْ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ

الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا
 شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَتَكَرُّفِهِ وَفَضْلَتِهِ مِنَ الشُّهُورِ
 وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ
 رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ
 وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لِكَلِمَةِ
 الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ يَا ذَا الْعَرْشِ الْوَالِدِ
 يُسَبِّحُ عَلَيْكَ مِنْ عَلَى كَيْفِكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّاسِ فِيمَنْ يَسُبُّونَ
 عَلَيْهِ وَإِذْ خَلَيْتُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 كَفَعِي وَكِتَابَ بِلْدَالِي مِنْ رَحْمَتِ رَسَالَتِ نَبَاهِمْ آوْرُوهُ كَمَا هَرَكَهُ بِخَوَانِهِ
 اِنْ دَعَا رَاهِمْ رَضَانِ بَعْدَ نَزَاهِمْ فَرَضِيهِمْ آمُرُوهُ خَدَا سَعَالِي
 كَنَامَانِ اَوْ رَاتَانِ وَرَقِيَامَتِ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْ عَلٰى اَهْلِ الْقُبُورِ
 السُّرُورَ اَللّٰهُمَّ اَغْنِ كُلَّ نَفْسٍ اَللّٰهُمَّ اَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ
 اَللّٰهُمَّ اَكْسِ كُلَّ عَمْرِيَانٍ اَللّٰهُمَّ اَقْضِ دَيْنَ كُلِّ دَيْنٍ
 اَللّٰهُمَّ اَقْرِبْ عَنِّي كُلَّ مَكْرُوبٍ اَللّٰهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ
 اَللّٰهُمَّ فَكِّ كُلَّ اَسِيرٍ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ اُمُورِ
 الْمَسَاكِينِ اَللّٰهُمَّ اَسْفِ كُلَّ مَرِيضٍ اَللّٰهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَا
 بِغِنَاكَ اَللّٰهُمَّ غَيِّرْ سُوْءَ اَحْوَالِنَا بِحَسَنِ اَحْوَالِكَ اَللّٰهُمَّ قَضِ

لَمَّا دَلَّوْكَ وَأَغْنَيْتَنَا مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 امّا نوافل ماه رمضان و آن بنا بر اکثر روایات هزار رکعت نماز است
 و اختلاف در ترتیب و کیفیت آن بسیار است و درین رساله با آنچه
 شیخ مفید در کتاب مقصد آورده گفته اند آمده شد و آن اینست که یکپاره
 در سبت شب اول و در هر شب بیست رکعت هشت رکعت در میان نماز
 مغرب و عشا و باقی بعد از نماز عشا و در شب آخر در هر شب سی رکعت
 در زیاده کند در شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و سوم در
 هر کدام صد رکعت سید بن طاوس در کتاب قبالی از حضرت
 امام حسن عسکری آورده که مابین هر رکعت از نوافل ماه رمضان این
 دعا بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْخَيْرَ
 وَفِيهَا تَقْرُبُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَلِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنْ تَجْعَلَنِي
 مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَكْرُومِ حُجَّجِهِمُ الْمُشْكُورِ سَعْيِهِمْ
 الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ الْمَكْفُورِ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُطِيلَ
 عُمْرِي فِي طَاعَتِكَ وَتُوَسِّعَ لِي فِي رِزْقِي وَتَعْصِمَنِي مِنَ
 كُلِّ سُوءٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَنِزْدَكَ كِتَابٌ مذكور از حضرت
 امام جعفر صادق آورده که بخوان از برای طلب حج و شبهای ماه رمضان

بعد از نماز مغرب اللهم بك ومنك اطلب حاجتي اللهم
 من طلب حاجته الى احد من المخلوقين فان لا
 اطلب حاجتي الا منك اسئلك بفضلك ورضوانك
 ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل في عامي هذا
 الى بيتك الحرام سبيلا حجة مبارورة مستقبلة لي
 خاصة لك تقربها عيني وترفع بها درجاتي
 في بعض بصري وان احفظ فرجي وان آتت عن جميع
 محارمك حتى لا يكون شئ اتر عني من طاعتك
 وحشيتك والعمل بما احببت والترك لما كرهت و
 نصيت عنه واجعل ذلك في يسر منك وعلافية و
 اذ عني شكر ما انعمت به علي واسئلك ان تقتل
 لي اعدائك واعداء رسولاك واسئلك ان تكرمني
 بهوان من شئت من خلقك ولا تهني بكرامة احد
 من اوليائك اللهم اجعل لي مع الرسول سبيلا
 ونيل وكتاب مذکور از آنحضرت آورده که در هر شب از شهرهای
 ماه رمضان این دعا بخواند اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما
 تقضي وتقدر من الامراض الحسوم في الامم الحكيمة من القضا

الَّذِي لَا يَرُدُّهُ إِلَّا بِمَنْزِلِ أَنْ تَلْبَسِي مِنْ حَجَابِ بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ الْمَنْعُورِ بِحُجَّتِهِمْ الْمَشْكُورِ سَعِيهِمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ
 الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلِي فِيهَا تَقْصِي وَتُقَدِّرِي
 أَنْ تَطِيلِي عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَاقِبِيهِ وَتُوسِعِي فِي سِرِّي
 وَتَجْعَلِي مِنِّي تَنْصُوبِي لِي دِينِكَ وَلَا تَسْتَبْدِي بِي
 غَيْرِي وَتَيِّزِي فِي كِتَابِ مَذْكُورِ بَعْضِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ آدِرْدَه كَه
 هِر كِه بَخَوَانْدَانِ دَعَارِ ادرِ شَبِ اَز شَهْرِي مَاهِ رِضْوَانِ بَخْشِيده مي شُود
 اَز بَرَامِي اَو كِنَانِ چهل سال اللّهُمَّ وَتَبَّ هَذَا الشَّهْرُ رِضْوَانِ الَّذِي
 اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَي عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ
 صَلَّى عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِنَّ رُفْقِي بِحَجَابِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي غَامِ هَذَا
 وَفِي كُلِّ غَامٍ وَاعْفِرْ لِي تِلْكَ الدُّنْيَا تَوْبِ الْعِظَامِ وَأَنْتَ لَا يَغْفِرُهَا
 غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَا مَ وَتَيِّزِي فِي كِتَابِ مَذْكُورِ آدِرْدَه
 كِه درِ شَبِ اَز شَهْرِي مَاهِ رِضْوَانِ اِينِ دَعَارِ اَنْزَلْتَ اللّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ
 فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا وَفِي عَلِيَّينَ فَأَوْفَعْنَا وَبِكَاسٍ مِن
 تَعَلِيْنِ مِن عَيْنِ سَلْسَبِيلِ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ الْعِيْنِ
 بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوَلَدَانِ الْمُحَلِّدِينَ كَمَا تَهْتَمُّ
 لَوْلَاؤُكُمْ مَسْكُونٌ فَأَحْدِ مِنَّا وَمِنَ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَكُلُومِ الطَّيْرِ

وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَأَكْبِسْنَا وَ
 كَيْلَةَ الْقَدِيرِ وَتَجَمُّعَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقِتْلًا
 فِي سَبِيلِكَ كَوْنًا وَصَالِحَ الدُّعَاءِ
 وَالْمَسْئَلَةِ وَأَسْتَجِبْنَا وَإِذَا جَمَعْتَ الْأَوْلِيَّةَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ فَأَرْحَمْنَا وَبَرَّأَهُ مِنَ النَّارِ مَا كُنْتَ تَنَابُؤُ بِجَهَنَّمَ فَلَا
 تَعْلَمْنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهُوَ أَيْكَ فَلَا تَكْتَلِبْنَا وَمِنَ الرَّفِيقِ وَ
 الضَّرِيعِ فَلَا تَطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ
 هَلْ وَجُوهِنَا فَلَا تَكْلِبْنَا وَمِنَ بَيْتَابِ النَّارِ سَرَابِيلِ الْقَطْرِ
 فَلَا تَكْلِبْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا إِلَهَ الْأَلْمَنَةِ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَجْنَابًا وَذِيورِ كِتَابِ نَذُورًا وَرَهْ كَهْ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بِشَيْعِيَانِ نُوَشْتَدُكَ دَرِ شَبِّهِ از شَهْرَهَائِ مَاهِ رَمَضَانَ اَيْنِ دَعَا بِجَوَاتِدِ
 كِهْ دَعَائِ اَيْنِ مَاهِ رَافَرْتَنِگَانِ بَاسْتِيَاقِ مِي شُونَدِ وَبِرَائِ صَاحِبِش
 طَلَبِ آمَرِشِ مِي كِنْدِ وَايَسْتِ دَعَا اللّهُمَّ اِنِّي اَسْتَجِرُكَ لِمَا
 يَسْتَدِرُّكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدُ الصَّوَابِ بِعَمَلِكَ وَأَيُّقِنْتُ
 أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ
 وَأَسْتَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ التَّكَالِ وَالنِّقْمَةِ وَالْعَظْمِ
 الْمُتَجَرِّبِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظْمَةِ اللّهُمَّ أَذِنْتُ

يَا بِنْدَةَ عَائِشَةَ وَمَسَاءَ لَيْلِكَ فَاسْمِعِي يَا سَمِيعَةٌ حَتَّىٰ تَلْجِبِي بَارِحِي
 دَعْوَتِي وَأَقْبِلِي يَا غَفُورٌ عَنَّا رَحِيمٌ يَا إِلَهِي مِنْ كَرَمَتِهِ
 قَدْ فَتَحْتَهُمَا وَهُمُومٌ قَدْ كَشَفْتَهُمَا وَعَائِزَةٌ قَدْ أَقْلَبْتَهُمَا وَ
 رَحْمَةٌ قَدْ نَشَرْتَهُمَا وَخَلْقُهُ تَبَارَكَ قَدْ تَمَكَّنَتْهَا الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي أَمَّ يَتَعَبَّدُ صَاحِبُهُ وَلَا وَكَلًا أَوْلَمَ تَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
 فِي الْمَلَكُوتِ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَلِمَةُ تَكْبِيرِهِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ بِجَمِيعِ عَمَلِهِ كُلِّهَا عَلَىٰ جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَا مِثْلَ لَهُ فِي مَلَكُوتِهِ وَلَا مِثْلَ لَهُ فِي أَمْرِهِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شِبْهَ لَهُ فِي
 عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرًا وَحَمْدُهُ
 الظَّاهِرُ بِاللَّحْمِ مَحْبُودُ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ يَدُهُ الَّذِي
 لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَلِمَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا
 إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَقَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلِيًّا مِنْ كَثِيرِ
 مَا حَاجَتِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٌ وَعِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدَكَ
 كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ
 ذَنْبِي وَتَجَاوُزَكَ عَنِ خَطِيئَتِي وَصَفْحَكَ عَنِ ظُلْمِي
 وَسُوءِ عَمَلِي وَحِلْمَكَ عَنِ كَثِيرِ جُرْحِي عِنْدَكَ

مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَعَمْدِي أَنْ أظْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْئَلَكَ
 مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي سَرَّرْتَنِي مِنْ سِرِّ رَحْمَتِكَ وَ
 وَأَرَأَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَمْرَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصَرَفْتَ
 الْأَعْيُنَ أَوْسَا وَأَسْئَلَكَ مَسْتَأِثًا لِخَافِقًا وَلَا وَجْهًا
 مَدَى الْأَعْيُنِ نِيْمًا قَصَدْتَ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ أَنْجَلْتَنِي
 عَنِّي بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي أَنْجَلْتَنِي هُوَ خَيْرٌ لِي
 لِعِلْمِكَ بِعِلَاقِبِهِ الْأُمُورِ تَلَمَّ أَمْرٌ مَوْلَى كَرِيمًا أَصَابَ
 عَلَى عَبْدٍ كَرِيمٍ مِنْكَ عَلَى يَارْتِ أَنْتَ تَدْعُونَ
 فَأَوْفَى عَنكَ وَتَحَبَّبَ إِلَيَّ فَأَتَّبَعْتُ إِلَيْكَ وَتَوَكَّدْتُ
 إِلَيْكَ فَلَا أَمَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَأَمَّ بِمَعْلَمَةٍ
 ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالْتَفَضُّلِ
 عَلَيَّ بِجُودِ الرَّحْمَةِ وَكَرَمِيكَ فَأَرْحَمَ عَبْدَكَ الْمُبَاهِمِ
 حُبًّا عَلَيْكَ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ أَجْمَلُ
 بِاللَّهِ مَا لَكَ الْمَلَائِكَةُ مَجْرِي الْفَلَاحِ سَجِيذٌ لَوْ يَأْتِيهِ
 الْأَصْبَاحُ دِيَانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 عَلَى جَلَمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ
 بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ آفَاتِهِ فِي

غَضِبَهُ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ
 بِأَسْطِ الرِّشْقِ قَالِقِ الْأَصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَ
 الْفَضْلِ الْأَنْعَامِ الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقُرْبِ شَهِيدِ النَّجْوَى
 تَبَارَكَ تَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ
 يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاوِدُهُ
 قَهْرَ عِزَّتِهِ الْأَعْدَاءِ وَتَوَاضَعِ عِظَمَتِهِ الْعُظَمَاءِ
 فَبِخَيْرِ بَقْدَرَتِهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي
 حِينَ أُنَادِيهِ وَيُدْرِعُ عَنِّي كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَأَنَا
 يُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أَحَازِيهِ فَلَكَ مِنْ مُوهِبَةٍ
 هَنِئْتَهُ قَدْ أَعْطَانِي وَعَظِيمَةٍ كَخُوفِهِ قَدْ كَفَانِي وَ
 بَهْجَةٍ مُوْتِقَةٍ قَدْ آرَانِي وَبَلِيَّةٍ مُوْتِقَةٍ قَدْ حَرَجْتَهُ
 فَاتْنِي عَلَيْهِ حَامِلًا وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَا يَهْتِكُ حِجَابَهُ وَلَا يَفْتِقُ بَابَهُ وَلَا يَرُدُّ سَأْلَهُ وَلَا يَجِيبُ
 أَمَلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنَجِّي الضَّالِّينَ
 وَيَرْفَعُ السُّتُوعَفِيَّاتِ وَيَضَعُ السُّتُوكِرِينَ وَيُقِيلُ
 مَلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاسِمِ
 الْجَبَّارِينَ مُبْدِيِ الذِّكْرِ الْمُبْتَدِئِ مُذَكِّرِ الْهَارِبِينَ وَكُلِّ

الظالمين صرنا المستصرخين موضع حاجات الظالمين
 معتمداً للمؤمنين الحمد لله الذي من خشيته ترعد
 السماء وسكانها وترجف الأرض وعماراتها وتوح
 البحار ومجري نهرها في عمرايتها الحمد لله الذي هدانا
 لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله الذي يخاف
 ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ولا يطعم ولا يطعم ولا
 يميت الأحياء ويحيي الموتى وهو حي لا يموت بيديك
 الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك
 ورسولك وأمينيك وصفيك وحبيبك وخيرتك
 من خلقك وحافظ سيرتك ومبلغ رسالتك أفضل
 وأحسن وأجمل وأكمل وأزكى وأتم وأطيب وأ
 أظهر وأسنى وأكثر ما صليت وباركت وترحمت
 وتحننت وسلمت على أحد من عبادك وأنبيائك
 ورسلك وصفوتك وأهل كرامتك عليك من خلقك
 اللهم صل على علي أمير المؤمنين ووصي رسول رب
 العالمين عبدك ووليك وأخى رسولك وحبيبك على
 خلقك وأيتك الكبرى والنبأ العظيم وصل على